

Allergietesten

Dit is een informatiefolder van het Allergiecentrum van het ETZ, locatie ETZ Elisabeth. Deze folder bevat informatie over verschillende allergietesten. De assistente geeft aan welke testen voor u/uw kind van toepassing zijn. In de daarbij behorende hoofdstukken vindt u informatie over de uitvoering en de voorbereiding van deze testen.

We vragen u deze informatie aandachtig door te lezen. Mocht u nog vragen hebben, dan kunt u contact opnemen met polikliniek Allergologie, telefoonnummer (013) 221 00 20.

Een goede voorbereiding is belangrijk om de testen veilig en betrouwbaar uit te kunnen voeren.

Inhoudsopgave

Klik op het onderwerp om verder te lezen.

De huidpriktest htvv/htinh/htkr	1
Vorbereiding	1
Uitvoering van de huidpriktest	2
De intracutane test	3
Intracutane test insecten (bij/wesp)	4
Intracutane test vroeg/laat	4
IJsblokjestest	4
Huidtest geneesmiddelen	4
Geneesmiddelprovocatie	5
Voedselprovocatie	7
Neusprovocatietest	9
Plakproef	10
De proefsteek met een levend insect	13
Belangrijke telefoonnummers	21

De huidpriktest htvv/htinh/htkr

Allergische reacties worden in verschillende typen onderscheiden. De meest voorkomende reactie is het zogenaamde type 1 ofwel directe type reactie. Stoffen die een dergelijke reactie kunnen veroorzaken, noemt men allergenen. Allergenen komen onder andere in de lucht voor (zoals huisstofmijten, pollen, huidschilfers van dieren) en in voedingsmiddelen. Met behulp van de huidpriktest kan een allergie voor deze allergenen worden opgespoord.

Bij verdenking van een geneesmiddelallergie wordt deze techniek soms ook gebruikt.

Vorbereiding

Om de testen goed te kunnen beoordelen is het heel belangrijk dat u/uw kind **met de inname van antiallergische medicijnen (tenminste) 4 dagen voor de test stopt**; zie bijlage 1.

Indien u/uw kind zogenaamde Bètablokkers tabletten (voorgeschreven voor onder andere hartaandoeningen, hoge bloeddruk of migraine) of Bètablokkers oogdruppels (voorgeschreven voor hoge oogboldruk) gebruikt, dient u vooraf contact met het Allergiecentrum op te nemen (zie bijlage 2). Deze middelen kunnen allergische reacties versterken en vormen daarom een risico op eventuele gevaarlijke reacties. De noodzaak van de test wordt heroverwogen en er wordt eventueel overlegd met

uw behandelend arts of met de inname van deze medicatie tijdelijk gestopt kan worden (Nb. niet stoppen zonder overleg).

Als u zwanger bent of als de conditie van u/uw kind is verslechterd (bijvoorbeeld koorts, kortademigheid of hartklachten) raden we aan om van te voren contact met ons op te nemen om te beoordelen of de test door kan gaan.

Het is niet nodig om nuchter te komen voor de test (het is juist verstandiger om wel van te voren gegeten te hebben).

Om te voorkomen dat de druppeltjes wegglijden, is het belangrijk op de dag van de test de armen niet in te smeren met zalf, crème of bodylotion.

Met het smeren van zalven die corticosteroid (hormoonzalf) bevatten moet u 1 week voor de test stoppen.

Uitvoering van de huidpriktest

Het onderzoek naar het directe type allergische reactie kan met behulp van een priktest worden uitgevoerd. Op de onderarmen wordt aan de handpalmzijde door de assistente een genummerde plakbandstrook aangebracht. Naast de nummertjes wordt een druppeltje testvloeistof gedruppeld. Daarna wordt, met behulp van een speciaal metalen prikkertje met een puntje van slechts 1 millimeter lengte, door de druppel in de huid geprikt. Zo wordt eerst één arm geprikt. Vervolgens volgt voor de andere arm dezelfde procedure. Daarna worden de armen droog gedept.

Indien u/uw kind thuis of elders met dieren in aanraking komt, is het verstandig dit vóór de test aan te geven, het betreffende allergeen kan dan mee getest worden.

Ook kunnen er huidtesten worden gedaan met verse voedingsmiddelen. Het prikkertje wordt dan eerst in het voedingsmiddel (bijvoorbeeld appel) geprikt en vervolgens in de huid.

U/uw kind kunt/kan nu in de wachtkamer plaatsnemen. Het is belangrijk dat u/uw kind niet wrijft of krabt.

Na 15 minuten kan een maximale huidreactie te zien zijn die bestaat uit een klein verheven bultje met daaromheen een rode hof die fors kan jeuken. Op één van de testvloeistoffen (de histamine) hoort altijd een reactie te komen; deze geeft aan of de test betrouwbaar is geweest.

De kans op een late huidreactie bij deze vorm van testen is zeer gering. Bijwerkingen van deze huidtestmethode zijn zeldzaam. Deze test leent zich goed voor onderzoek bij jonge kinderen. Het aantal allergenen dat op die leeftijd getest wordt, is natuurlijk aangepast.

Bij grote reacties of heftige jeuk kan eventueel een antiallergisch tabletje gegeven worden. In sommige gevallen wordt de huid met zalf gesmeerd.

Als u/uw kind in het verleden neiging tot flauwvallen had of als u/uw kind erg tegen de test opziet, kunt u dit van tevoren aangeven. Men kan hier dan rekening mee houden en eventueel kan de test liggend worden uitgevoerd.

In zeldzame gevallen kunnen patiënten allergische verschijnselen krijgen (bijvoorbeeld jeuk op andere plaatsen, roodheid, kortademigheid, hoesten, duizeligheid en/of misselijkheid). Als dit het geval is, moet u dit direct melden bij de assistente. Vanwege dit risico is het van belang dat u na de test altijd nog 15 minuten blijft wachten. Voelt u/uw kind zich na dit kwartier goed en hebt u geen verdere afspraken dan kunt u vervolgens naar huis.

De intracutane test

De intracutane test lijkt in veel opzichten op de huidpriktest. De keuze van intracutane test of priktest hangt onder andere af van het te testen allergeen.

Allergische reacties worden in verschillende typen onderscheiden. De meest voorkomende reactie is het zogenaamde type 1 ofwel directe type reactie. Stoffen die een dergelijke reactie kunnen veroorzaken noemt men allergenen. Allergenen komen onder andere in de lucht voor (zoals huisstofmijten, pollen, huidschilfers van dieren) en in voedingsmiddelen. Met behulp van de huidpriktest kan een allergie voor deze allergenen worden opgespoord.

De intracutane test wordt ook gebruikt om te onderzoeken of mensen allergisch zijn voor insecten (bij/wesp). Ook bij verdenking van een geneesmiddelallergie kan deze techniek worden gebruikt.

Vorbereiding

Om de testen goed te kunnen beoordelen, is het heel belangrijk dat u **met de inname van anti-allergische medicijnen (tenminste) 4 dagen voor de test stopt**; zie bijlage 1.

Indien u/uw kind zogenaamde Bètablokkers tabletten (voorgeschreven voor onder andere hartaandoeningen, hoge bloeddruk of migraine) of Bètablokkers oogdruppels (voorgeschreven voor hoge oogboldruk) gebruikt, dient u vooraf contact met het Allergiecentrum op te nemen (zie bijlage 2). Deze middelen kunnen allergische reacties versterken en vormen daarom een risico op eventuele gevaarlijke reacties. De noodzaak van de test wordt heroverwogen en er wordt eventueel overlegd met uw behandelend arts of de medicatie tijdelijk gestopt kan worden (NB. niet stoppen zonder overleg).

Het is niet nodig om nuchter te komen voor de test (het is juist verstandiger om wel van te voren gegeten te hebben).

Als u zwanger bent of als de conditie van u/uw kind is verslechterd (bijvoorbeeld koorts, kortademigheid of hartklachten) raden we aan om van te voren contact met ons op te nemen om te beoordelen of de test door kan gaan. Als u/uw kind zelf met corticosteroid (hormoonzalf) op de arm gebruikt moet u/uw kind hiermee 1 week voor de test mee stoppen.

Uitvoering van de intracutane test

De test wordt meestal op de arm (soms op de rug) uitgevoerd. Er wordt een zeer kleine hoeveelheid allergeenhoudende vloeistof in de bovenste laag van de huid gespoten.

Na het inspuiten, wordt er 15 minuten afgewacht. In die tijd kan bij een reactie de plek of plekken gaan jeuken en rood worden. Het is belangrijk dat u/uw kind niet krabt.

Na deze 15 minuten zal de assistente de huidtest aflezen. Bij grote reacties of heftige jeuk kan eventueel een antiallergisch tabletje gegeven worden. In sommige gevallen wordt de huid met zalf ingesmeerd.

Als u/uw kind in het verleden neiging tot flauwvallen had of als u/uw kind erg tegen de test opziet, kunt u dit van tevoren aangeven. Men kan hier dan rekening mee houden en eventueel kan de test liggend worden uitgevoerd.

In zeldzame gevallen kunnen patiënten allergische verschijnselen krijgen (bijvoorbeeld jeuk op andere plaatsen, roodheid, kortademigheid, hoesten, duizeligheid en/of misselijkheid). Als dit het geval is, dient u dit direct te melden bij de assistente. Vanwege dit risico is het van belang dat u/uw kind na de test altijd nog 15 minuten blijft wachten. Voelt u/uw kind zich na dit kwartier goed en hebt u geen verdere afspraken dan kunt u vervolgens naar huis.

Intracutane test insecten (bij/wesp)

Bovenstaande techniek wordt ook toegepast om te testen of mensen allergisch zijn voor een bij of wesp. Het aantal allergenen is dan minder (2 allergenen: meestal bij of wespengif en 2 controlevloeistoffen). Deze test wordt stapsgewijs uitgevoerd: er wordt met een heel lage concentratie begonnen en als er na 15 minuten geen reactie zichtbaar is op het allergeen, wordt een hogere concentratie getest. Dit kan daarna gedaan worden in de hoogste concentratie (meestal worden 4 concentraties getest). Wat betreft de voorbereiding en mogelijke bijwerkingen gelden dezelfde instructies als hierboven vermeld.

(Voor algemene informatie over insectensteken: zie inleiding van het hoofdstuk 'proefsteek met levend insect'.)

Intracutane test vroeg/laat

Deze test wordt verricht bij mensen die willen starten of gestart zijn met immunotherapie. De test is één van de middelen die gebruikt kan worden om het effect van immunotherapie te beoordelen. Het betreffende allergeen (boompollen, graspollen, huisstofmijt of kat) wordt in verschillende concentraties met de hierboven beschreven techniek in de huid van de arm gespoten. Na 15 minuten wordt de test afgelezen: er wordt gekeken naar de grootte van de vroege reactie. Na het aflezen van de test dient u/uw kind nog 15 minuten te wachten. Vervolgens wordt u/uw kind 's middags weer terug verwacht voor het aflezen van de late reactie.

Wat betreft de voorbereiding en mogelijke bijwerkingen gelden dezelfde instructies als hierboven vermeld.

Ijsblokjestest

Bij deze test wordt onderzocht of u een huidreactie krijgt van kou.

Gedurende vijf minuten leggen we een plastic zak met ijs op de huid van uw arm. Na enkele minuten wordt de reactie van uw huid beoordeeld. Roodheid is normaal, een zwelling of bultjes duidt op een reactie van uw huid. Na tien minuten, zonder ijs, wordt uw huid nogmaals beoordeeld.

Krijgt u een reactie dan moet u dit direct melden bij de assistente. Daarom is het van belang dat u/uw kind na de test altijd nog 15 minuten blijft wachten. Voelt u/uw kind zich na dit kwartier goed en hebt u geen verdere afspraken, dan kunt u vervolgens naar huis.

Huidtest geneesmiddelen

Tijdens het gebruik van geneesmiddelen kunnen klachten optreden. Dit kan verschillende oorzaken hebben. Het kan samenhangen met de ziekte die aanleiding was om medicijnen te gaan gebruiken of het kan een bijwerking zijn. Bijwerkingen kunnen verschillend van aard zijn:

'gewone bijwerkingen'; bijwerkingen die relatief veel voorkomen bij gebruik van het geneesmiddel (bijvoorbeeld diarree bij antibiotica). Afhankelijk van de ernst van de bijwerking kan de arts besluiten of het geneesmiddel gestopt moet worden en of het een volgende keer nog gebruikt mag worden.

allergische reacties: bij enkele mensen treedt een allergische reactie op. Indien het middel opnieuw gebruikt wordt, zullen er opnieuw klachten optreden. Een volgende keer kan dan heftiger en ook gevaarlijk verlopen. Bij een allergie mag daarom het geneesmiddel niet meer opnieuw gebruikt worden.

De arts zal op basis van het verhaal, de verschijnselen en aanvullend onderzoek (zoals hierna beschreven) aangeven of er sprake is geweest van een 'gewone bijwerking' of een allergische reactie

en een advies geven over het wel of niet mogen gebruiken van het medicijn in de toekomst. Onderzoek naar geneesmiddelovergevoeligheid is moeilijk en tijdrovend. Als er meerdere geneesmiddelen gebruikt zijn (bijvoorbeeld tijdens een operatie) is vaak onduidelijk welk medicijn verantwoordelijk is geweest. Door middel van huidtesten en bloedonderzoek kan men proberen duidelijkheid te krijgen.

Deze testen hebben beperkingen:

- Er zijn beperkte gegevens voorhanden hoe de uitslag van een geneesmiddelenhuidtest moet worden geïnterpreteerd.
- Er is een kans dat, als gevolg van de huidtest, er een uitgebreidere allergische reactie optreedt (zie hoofdstuk huidpriktest en intracutane test).

Uitvoering huidtest geneesmiddelen

Het materiaal voor de test wordt door de afdeling besteld bij de apotheek.

Vaak wordt er per keer één geneesmiddel getest, soms kunnen verschillende geneesmiddelen tegelijkertijd getest worden.

Het schema van de huidtest verschilt per medicijn. Vaak wordt eerst in een lage concentratie begonnen. Als er dan geen reactie te zien is, volgt een hogere concentratie.

(Dit is een veiligheidsmaatregel om te voorkomen dat er een algehele reactie optreedt). Afhankelijk van het te testen medicijn wordt de test in priktest en/of intracutaan uitgevoerd: voor voorbereiding en uitvoering zie deze hoofdstukken. In uitzonderingsgevallen wordt om veiligheidsredenen vóór de huidtest een infuus ingebracht; de test wordt dan meestal tijdens een dagopname op de dagbehandeling gedaan.

Geneesmiddelprovocatie

Zie inleiding huidtest geneesmiddelen. Zoals hierboven aangegeven, geven huidtesten en bloedonderzoek niet altijd duidelijkheid. De arts probeert dan samen met u in te schatten hoe groot de kans is dat u het geneesmiddel in de toekomst opnieuw nodig hebt. Afhankelijk hiervan en het geschatte risico op een allergische reactie, wordt in overleg met u besloten of er een indicatie voor een provocatie is.

Vorbereiding

Als u zwanger bent of als de conditie van u/uw kind is verslechterd (bijvoorbeeld koorts, kortademigheid of hartklachten) raden we aan om van te voren contact met ons op te nemen om te beoordelen of de test door kan gaan.

Medicatie

Om de testen goed te kunnen beoordelen, is het heel belangrijk dat u met de inname van antiallergische medicijnen (tenminste) 4 dagen voor de test stopt; zie bijlage 1.

Indien u zogenaamde Bètablokkers tabletten (voorgeschreven voor onder andere hartaandoeningen, hoge bloeddruk of migraine) of Bètablokkers oogdruppels (voorgeschreven voor hoge oogboldruk) gebruikt, dient u vooraf contact met het Allergiecentrum op te nemen (zie bijlage 2). Deze middelen kunnen allergische reacties versterken en vormen daarom een risico op eventuele gevaarlijke reacties. De noodzaak van de test wordt heroverwogen en er wordt eventueel overlegd met uw behandelend arts of de medicatie tijdelijk gestopt kan worden (Nb. niet stoppen zonder overleg).

Het is niet nodig om nuchter te komen voor de test (het wordt aanbevolen juist wel te ontbijten, tijdens de test moet u een aantal uren nuchter blijven).

Meenemen

- Een actuele medicijnlijst of de doosjes van uw medicijnen;
- Wij raden u aan om een boek of laptop (er is WIFI) en een vest (het is fris op de Dagbehandeling) mee te nemen;
- Er mag geen lunch met sterke allergenen, zoals pinda, noot, ei of vis worden meegebracht.

Tijdsduur

- De test duurt tot ongeveer halverwege de middag (maar kan ook uitlopen).
- Het is niet de bedoeling dat iemand die u brengt bij de test aanwezig blijft.
- Bij kinderen mogen de ouders/begeleiders wel bij de test aanwezig blijven.

Vervoer

Meestal bent u zelf in staat na de test naar huis te rijden. Als er echter een allergische reactie optreedt die behandeld moet worden met medicatie dan kunt u hier slaperig van worden. In dat geval is het verstandig dat iemand u ophaalt. In zeldzame gevallen dient u één nacht te blijven.

Uitvoering

Volwassenen worden verwacht op de afdeling Dagbehandeling route 35, u moet zich daar op de afgesproken tijd melden. De verpleegkundige meet uw bloeddruk en pols en prikt een infuus. Het infuus wordt geprikt om bij een eventuele allergische reactie medicatie te kunnen toedienen. De arts stelt u enkele vragen en verricht een kort lichamenlijk onderzoek.

De provocatie begint meestal met een kleine hoeveelheid van het betreffende geneesmiddel. Als dit goed wordt verdragen, krijgt u na een tijd (dit wisselt sterk per geneesmiddel) een hogere dosering. Zo wordt telkens een grotere dosis gegeven tot uiteindelijk een normale dosering (een heel tabletje) is bereikt. Soms wordt de dosering in één keer gegeven.

Tussen deze verschillende stappen kunt u iets voor u zelf doen. Belangrijk is wel dat u:

- op de dagbehandeling blijft (naar buiten om te bijvoorbeeld te roken is niet toegestaan);
- als u klachten krijgt, dit meldt aan de arts of verpleegkundige;
- het toilet bezoekt in overleg (liefst net voor een volgende stap, u mag de deur niet op slot doen);
- tussendoor niets eet of drinkt (water, koffie en thee mag wel).

Omdat voeding de opname van medicijnen in de maag kan vertragen, mag er tijdens de test niet of beperkt gegeten worden. De verpleegkundige geeft aan vanaf welk moment u wel mag eten. Voor eten en drinken wordt gezorgd (als u een specifiek dieet hebt, kunt u het beste zelf iets meenemen).

Bij klachten onderzoekt de arts u. Afhankelijk van de bevindingen wordt besloten of de test wordt gestopt, eventueel wordt medicatie toegediend. Het verdere verloop van de klachten wordt geobserveerd.

Na de laatste dosering wordt u nog een tijdje geobserveerd. Indien er geen klachten zijn, wordt het infuus verwijderd en kunt u weer naar huis.

Na de provocatie

Als er klachten optreden na een provocatie is dat meestal snel na inname ervan. In sommige gevallen komt de reactie echter later. U dient deze verschijnselen zorgvuldig te noteren.

Bij onverwachte en/of huidreacties wordt u aangeraden om telefonisch contact met het Allergiecentrum op te nemen.

Het is niet de verwachting dat er heftige reacties na de provocatie thuis optreden. Mocht dit toch het geval zijn, en de polikliniek is niet bereikbaar, dan kunt u bellen met het algemene nummer van het ziekenhuis voor telefonisch overleg met een allergoloog of de Huisartsenpost.

Voedselprovocatie

Voedselallergie kan aanleiding geven tot verschillende klachten; bijvoorbeeld een jeukende mond, buikklachten, netelroos, eczeem of een ernstige allergische reactie met kortademigheid of bloeddrukdaling. Onderzoek naar voedselallergie gebeurt meestal door een huidtest en/of bloedonderzoek. Met deze onderzoeken kunnen meerdere voedingsmiddelen tegelijk getest worden. Deze testen geven echter geen 100% zekerheid. Of er daadwerkelijk een allergie is en hoe deze tot uiting komt, wordt pas duidelijk als het betreffende voedingsmiddel gegeten/gedronken wordt (voedselprovocatie).

Er zijn twee soorten voedselprovocaties: de **open** provocatie en de **dubbelblinde** provocatie. Bij de *open* test is het voedingsmiddel herkenbaar voor (ouders van de) patiënt, dokter en de verpleegkundige. Het voedingsmiddel wordt getest, zoals het normaal wordt gegeten; bijvoorbeeld een ei, een beker melk etc. Bij kinderen wordt het voedingsmiddel soms in een ander voedingsmiddel verwerkt om het smakelijker te maken om op te eten. Bij de open test wordt het voedingsmiddel getest op één dag. Deze open test kan het nadeel hebben dat na de test het toch niet helemaal duidelijk is; soms treden er klachten op (bijvoorbeeld hoofdpijn of buikpijn) die niet goed te objectiveren zijn. Soms is er sprake van een ziektebeeld (bijvoorbeeld eczeem) met spontane variaties, waardoor een verergering onterecht aan een voedingsmiddel gekoppeld wordt. Een dubbelblinde provocatie biedt in deze gevallen uitkomst.

Een dubbelblinde provocatie wil zeggen dat het voedingsmiddel in andere voedingsmiddelen wordt verwerkt en er één keer **met** en één keer **zonder** het betreffende voedingsmiddel wordt getest. Er wordt dus op twee dagen getest (met tenminste één week ertussen). Wat betreft de smaak is er geen verschil tussen de twee keer. Zowel de patiënt als ook de arts weten tijdens de test niet wanneer de 'echte' keer is. Beide keren wordt geobserveerd of er klachten optreden. Pas achteraf wordt bekend gemaakt wanneer de echte provocatie was. Deze test is betrouwbaarder dan de open provocatie. In de wetenschap wordt dit als de belangrijkste test beschouwd om een voedselallergie vast te stellen. Een voedselprovocatie is echter niet zonder risico. Om deze reden wordt een provocatie vaak in het ziekenhuis (meestal op de dagbehandeling) verricht. Afhankelijk van de ervaring van de patiënt (soort en ernst van de klachten, de hoeveelheid van voedingsmiddel waar eerder klachten bij optraden en de tijd tussen inname en klachten) wordt er voor elk patiënt een persoonlijk afgestemd provocatieschema opgesteld.

Het doel van de voedselprovocatie

Onder veilige omstandigheden onderzoeken of het noodzakelijk is een voedingsmiddel te vermijden. Het uiteindelijke streven van de verschillende onderzoeken naar voedselallergie is te komen tot een dieet wat streng genoeg is om veilig te zijn en verder zo ruim mogelijk om gezond en gevarieerd te kunnen eten.

Vorbereiding

Als u zwanger bent of als de conditie van u/uw kind is verslechterd (bijvoorbeeld koorts, kortademigheid of hartklachten) raden we aan om van te voren contact met ons op te nemen om te beoordelen of de test door kan gaan.

Dieet

Meestal krijgt u/uw kind voorafgaand aan de provocatie een proef-dieet/eliminatie-dieet waarbij het betreffende voedingsmiddel (en eventueel ook andere voedingsmiddelen die ervan worden verdacht klachten bij u/uw kind te veroorzaken) een aantal weken dienen te worden vermeden. De ochtend voorafgaand aan de test mag u/uw kind een licht ontbijt gebruiken.

Medicatie

Om de test goed te kunnen beoordelen, is het heel belangrijk dat u/uw kind met de inname van antiallergische medicijnen (tenminste) 4 dagen voor de test stopt; zie bijlage 1.

Indien u/uw kind zogenaamde Bètablokkers tabletten (voorgeschreven voor onder andere hartaandoeningen, hoge bloeddruk of migraine) of Bètablokkers oogdruppels (voorgeschreven voor hoge oogboldruk) gebruikt, dient u vooraf contact met het Allergiecentrum op te nemen (zie bijlage 2). Deze middelen kunnen allergische reacties versterken en vormen daarom een risico op eventuele gevaarlijke reacties. De noodzaak van de test wordt heroverwogen en er wordt eventueel overlegd met uw behandelend arts of de medicatie tijdelijk gestopt kan worden (Nb. niet stoppen zonder overleg).

Meenemen

- Het te testen voedingsmiddel (bij open provocaties is het meestal de bedoeling dat u zelf wat meebrengt, bij dubbelblinde wordt het door de ziekenhuiskeuken gemaakt. Vooraf wordt aangegeven of het nodig is wat mee te brengen);
- een actuele medicijnlijst of de doosjes van medicijnen;
- een boek of laptop (er is WIFI) (op de kinderafdeling is speelgoed aanwezig);
- een vest omdat het op de Dagbehandeling fris is;
- eventueel een eigen lunchpakketje, als u speciale dieetwensen heeft;
- er mag geen lunch met sterke allergenen zoals, pinda, noot, ei of vis worden meegebracht.

Tijdsduur

De test duurt meestal van 's ochtends 08.15 of 09.00 uur (zie onderstaande) tot ongeveer halverwege de middag (maar kan ook uitlopen).

Het is niet de bedoeling dat iemand die u brengt bij de test aanwezig blijft.

Bij kinderen mogen de ouders/begeleiders wel bij de test aanwezig blijven.

Vervoer

Meestal bent u zelf in staat na de test naar huis te rijden. Als er echter een allergische reactie optreedt die behandeld moet worden met medicijnen dan kunt u/uw kind hier slaperig van worden. In dat geval is het verstandig dat iemand u ophaalt.

Uitvoering

Volwassenen worden verwacht op de afdeling Dagbehandeling route 35, u moet zich daar op de afgesproken tijd melden.

Kinderen worden verwacht op de dagbehandeling van het Kindercentrum, route 80. Deze is speciaal ingericht voor de opvang van kinderen. Verpleegkundigen zijn ervaren krachten in de omgang met kinderen. Zij kunnen zich om 09.00 uur melden.

De verpleegkundige prikt een infuus en meet de bloeddruk en pols. Het infuus wordt geprikt om bij een eventuele allergische reactie medicatie te kunnen toedienen.

De arts stelt u enkele vragen en verricht een kort lichamenlijk onderzoek.

De provocatie begint met een kleine hoeveelheid van het betreffende voedingsmiddel.

Als dit goed wordt verdragen, krijgt u/uw kind na ongeveer een uur (dit kan variëren van een ½ uur tot 1½ uur) een volgende (grotere) portie.

Zo wordt telkens een grotere hoeveelheid gegeven tot uiteindelijk een normale portie/hoeveelheid is bereikt.

Tussen deze verschillende stappen kunt u/uw kind iets voor u zelf doen. Belangrijk is wel dat u:

- op de kamer blijft;
- Als u/uw kind klachten krijgt, dit meldt aan de arts of verpleegkundige;

- het toilet bezoekt in overleg (liefst net voor een volgende stap, u/uw kind mag de deur niet op slot doen);
- tussendoor niets anders eet of drinkt (een slokje water, slappe thee of sterk verdunde siroop mag meestal wel).

Omdat een volle maag de opname van de te testen voeding door de maag kan vertragen, mag er tijdens de test niet iets anders gegeten worden. De arts zal aangeven vanaf welk moment u/uw kind wel mag eten.

Bij klachten onderzoekt de arts u/uw kind. Afhankelijk van de bevindingen, wordt besloten of de test wordt gestopt, eventueel wordt medicatie toegediend. Het verdere beloop van de klachten wordt geobserveerd.

Na de laatste portie wordt u/uw kind nog een tijdje geobserveerd (ongeveer 2 à 3 uur). Indien er geen klachten zijn, wordt het infuus verwijderd en kunt u/uw kind weer naar huis.

Na de provocatie

Indien er klachten optreden na een voedingsmiddel is dat meestal snel na inname ervan. In sommige gevallen (bijvoorbeeld bij eczeem) komt de reactie echter later. U dient deze verschijnselen zorgvuldig te noteren. Bij onverwachte en/of huidreacties wordt u aangeraden om telefonisch contact met het Allergiecentrum op te nemen. Het is niet de verwachting dat er heftige reacties na de provocatie thuis optreden. Mocht dit toch het geval zijn, en de polikliniek is niet bereikbaar, dan kunt u bellen met het algemene nummer van het ziekenhuis voor telefonisch overleg met een allergoloog.

Neusprovocatietest

Allergische reacties worden in diverse typen onderscheiden. De meest voorkomende reactie is het zogenaamde type I ofwel directe type reactie. Stoffen die een dergelijke reactie kunnen veroorzaken, noemt men allergenen. Allergenen die in de binnen- of buitenlucht voorkomen (zoals huisstofmijten, pollen, huidschilfers van dieren en schimmelsporen) veroorzaken veelal klachten van neus, ogen of longen. Een allergie voor een of meerdere allergenen kan men door middel van een huidtest of een bloedonderzoek aantonen. Een kleine reactie bij een dergelijke test betekent niet automatisch dat de betreffende neusklachten ook daadwerkelijk door dit allergeen worden veroorzaakt. Een negatieve huidtest bij een verhaal wat suggestief is voor een allergie, kan ook een reden zijn voor een neusprovocatie.

Het doel van de neusprovocatietest

Het doel van de neusprovocatietest is een indruk te krijgen van de reactie van het neusslijmvlies op het betreffende allergeen of op andere prikkelende stoffen. De test kan ook worden uitgevoerd met een algemeen irriterende stof (histamine) om een niet-allergische ofwel a-specifieke prikkelbaarheid vast te kunnen stellen.

Vorbereiding

Om de testen goed te kunnen beoordelen is het heel belangrijk dat u/uw kind met de inname van antiallergische medicijnen (tabletten, neussprays, oogdruppels) voor de test stopt; zie bijlage 1 en 3. Indien u zogenaamde Bètablokkers tabletten (voorgeschreven voor onder andere hartaandoeningen, hoge bloeddruk of migraine) of Bètablokkers oogdruppels (voorgeschreven voor hoge oogboldruk) gebruikt, dient u vooraf contact met het Allergiecentrum op te nemen (zie bijlage 2). Deze middelen kunnen allergische reacties versterken en vormen daarom een risico op eventuele gevaarlijke reacties. De noodzaak van de test wordt heroverwogen en er wordt eventueel overlegd met uw behandelend arts of de medicatie tijdelijk gestopt kan worden (Nb. niet stoppen zonder overleg).

Als u zwanger bent of als de conditie van u/uw kind is verslechterd (bijvoorbeeld koorts, kortademigheid of hartklachten) raden we aan om van te voren contact met ons op te nemen om te beoordelen of de test door kan gaan. Als u astma hebt, is het van belang dat de neusprovocatie gebeurt op een moment dat de astmaklachten goed onder controle zijn. Het is daarom belangrijk dat, als u inhalatiemedicatie voor de longen (pufjes/discus/turbuhaler die u via de mond inhaleert) gebruikt, u voorafgaand aan de test deze gewoon doorgebruikt.

De neus dient in de voor u/uw kind gebruikelijke toestand te zijn. Dit betekent dat u beter tevoren telefonisch kunt overleggen bij een griep, verkoudheid of een geïrriteerde neus.

Het is niet nodig om nuchter te komen voor de test.

Uitvoering

U moet minimaal 30 minuten van te voren aanwezig zijn in verband met de temperatuurswisseling van buiten naar binnen. U mag een half uur voor en gedurende de neusprovocatie niets eten of drinken. U krijgt een sponsje met slangetje in de neus en een neus/mondkapje aangesloten op een drukmeter. Tijdens de test wordt eerst gekeken naar de doorgankelijkheid van de neus. Vervolgens krijgt u/uw kind sprays in de neus toegediend waarop op een aantal manieren gereageerd kan worden:

- niezen;
- loopneus;
- slijm in de keel;
- tranende en/of jeukende ogen;
- een vol gevoel in het hoofd;
- een drukkend gevoel in het voorhoofd.

Als u/uw kind gaat niezen tijdens de test, moet u het aantal keren dat geniest wordt tellen. Tijdens de test mag de neus niet 'opgehaald of gesnoten worden'. De neus mag wel gedept worden met een tissue (tissues bewaren om te tellen of te wegen). De assistente geeft u een lijst (de zogenaamde Lebel-score) waar u, op verschillende momenten tijdens de test, de aard en de ernst van de klachten kunt invullen. Tevens zal de doorgankelijkheid van de neus opnieuw gemeten worden.

Het aantal sprays dat toegediend wordt, is afhankelijk van de reactie van de neus; hoe gevoeliger het neusslijmvlies, hoe eerder de neus reageert waarbij de test gestaakt wordt.

De sprays worden toegediend met een aantal minuten tussenpauze.

Bijwerkingen

De neusprovocatietest is een veilige test. Natuurlijk kunt u klachten verwachten, zoals niesbuien, jeuk in neus en ogen, neusverstopping, een loopneus en een drukkend gevoel in de neusbijholten. Meestal verdwijnen deze symptomen snel. Zelden treedt er een astma en/of algemene allergische reactie op waarbij uw arts direct hulp kan bieden.

Vanwege dit risico is het van belang dat u/uw kind na de test altijd nog 15 minuten blijft wachten.

Voelt u/uw kind zich na dit kwartier goed en hebt u geen verdere afspraken dan kunt u vervolgens naar huis.

Indien er na langere tijd ernstige allergische klachten (bijvoorbeeld kortademigheid enkele uren na de test) zijn ontstaan, dient u direct contact op te nemen met uw arts (via het Allergiecentrum (tijdens kantooruren) of de Huisartsenpost (buiten kantooruren)).

Plakproef

Wat is eczeem?

Eczeem is een verzamelnaam voor huidandoeningen, die veelal gepaard gaan met jeuk, roodheid, kleine bobbeltjes, blaasjes, nattende plekken en/of schilfering. Deze verschijnselen zijn het gevolg van

een soort ontstekingsreactie van de huid waarbij geen micro-organismen, zoals schimmels, bacteriën en virussen betrokken zijn.

Vormen van contact-eczeem

Bij contact-eczeem wordt de ontstekingsreactie veroorzaakt door een stof die van buitenaf de huid binnendringt. Er wordt onderscheid gemaakt in twee soorten contact-eczeem; het ortho-ergische en het allergische type.

Ortho-ergisch contact-eczeem

Ortho-ergisch contact-eczeem wordt veroorzaakt door irriterende en etsende stoffen, bijtende middelen en dergelijke. Bekende voorbeelden hiervan zijn bepaalde zepen en oplosmiddelen, maar ook bijvoorbeeld water. Deze stoffen kunnen bij chronische inwerking bij iedereen wel een huidreactie oproepen, maar bij betrokkenen leiden ze al in lagere dosis tot klachten.

Allergisch contact-eczeem

Bij allergisch contact-eczeem is het eigen afweersysteem betrokken. Eerst wordt men (na herhaaldelijk contact) gevoelig voor een bepaalde stof die van buitenaf de huid binnendringt. Vervolgens kunnen bij hernieuwde blootstelling klachten op gaan treden.

Combinaties van allergisch eczeem en eczeem door irritatie komen veel voor.

Hoe krijg je een allergisch contact-eczeem?

Een allergisch contact-eczeem is niet besmettelijk voor anderen en niet erfelijk. De ene persoon ontwikkelt makkelijker een allergie dan de andere.

Veelal is er maanden, soms zelfs jarenlang, intensief contact van een stof (contact-allergeen) met de huid voor een contactallergie ontstaat. Voor de ene stof wordt men trouwens gemakkelijker allergisch dan voor de andere. Er zijn de laatste decennia vele nieuwe uitlokkende stoffen bijgekomen.

De meest voorkomende contact-allergenen

De meest voorkomende contact-allergenen zijn:

- onedele metalen, zoals nikkel bijvoorbeeld in sieraden;
- geurstoffen, bijvoorbeeld in parfums;
- stoffen die in rubber zitten, zoals huishoudhandschoenen en elastiekjes;
- lijmsorten, onder andere in schoeisel;
- planten, zoals primula's en coniferen;
- geneesmiddelen (vooral in zalven, oor- en oogdruppels) bijvoorbeeld aambeienzalf;
- beroepsgebonden stoffen, zoals permanentvloeistof en/of haarverf bij kappers;
- conserveermiddelen in bijvoorbeeld cosmetica en industriële producten.

Als de arts vermoedt dat het eczeem wordt veroorzaakt door een contact-allergie, kan er onderzoek worden verricht door middel van huidtests met pleisters: de plakproef (soms ook patchtest, lapjesproef of epicutaan onderzoek genoemd).

Vorbereiding

Om de test goed te laten verlopen zijn een aantal zaken belangrijk.

- De test kan niet worden uitgevoerd als u/uw kind geneesmiddelen slikt die de afweer onderdrukken (bijvoorbeeld Prednisolon[®] of Neoral[®]).
- Het is niet verstandig de huidtest te laten verrichten als uw eczeem erg actief is, omdat door deze test het eczeem ook elders op uw lichaam kan opvlammen. In dat geval dient u te overleggen met de assistente of arts.

- In de twee weken voorafgaande aan de test mag de rug niet blootgesteld worden aan zon of zonnebank.
- De rug gedurende één week niet insmeren met een hormoonhoudende (corticosteroid) zalf/crème.
- Een dag voor de test de huid niet insmeren met verzorgende producten.
- Als u een behaarde rug hebt, is het advies deze thuis voorafgaand aan de test te scheren.
- De te testen stoffen moeten in contact blijven met de huid. Om te voorkomen dat de pleisters door transpiratie loslaten en/of verschuiven moet u/uw kind tijdens de hele testperiode grote lichamelijke inspanning door sporten of zwaar werk vermijden.
- Tijdens de test mag u/uw kind niet douchen, baden of zwemmen; de rug mag namelijk niet nat worden gedurende 72 (en soms zelfs 96) uur.
- Het is raadzaam een oud, wat strak zittend hemd of T-shirt te dragen onder uw kleding, omdat de pen/viltstift kan afgeven en om de pleisters beter te laten zitten.
- Knellende kleding (zoals een strakke bh) kan rode afdrukken op de huid geven en daardoor het aflezen bemoeilijken.
- Het is raadzaam de arts van te voren te waarschuwen als u/uw kind problemen heeft met pleisters.
- Anti-allergische medicatie (zie tabel 1): het is niet altijd nodig om met de inname hiervan van te voren te stoppen. Er kunnen twee redenen zijn om wel van te voren te stoppen:
 - à U/uw kind heeft in dezelfde periode ook een priktest of andere test waarbij deze medicatie gestopt moet worden.
 - à Als er op de eerste dag een stof op de huid wordt aangebracht en er die dag ook al wordt gekeken naar een reactie (dit wordt van te voren aangegeven).

Vaak wordt gevraagd uw eigen cosmetica of relevante stoffen van uw werk of hobby mee te nemen. Het kan nodig zijn deze stoffen apart mee te testen. Het is verstandig deze producten zowel bij het eerste als bij het derde bezoek mee te brengen.

Cosmetica: deze kunnen meestal wel getest worden, uitzondering zijn producten die normaal na gebruik afgespoeld worden (zoals shampoo). Deze producten geven vaak irritatie als ze meegeplakt zouden worden.

Chemische producten: bij deze producten is het belangrijk om zogenaamde veiligheidsbladen (bijv. via de bedrijfsarts) mee te nemen. Sommige producten mogen namelijk niet met de huid in contact komen omdat ze schadelijk zijn.

Planten: de meeste kunnen probleemloos getest worden, echter sommige kunnen ook toxische reacties geven. Mocht u twijfels hierover hebben, dan kunt u het beste contact op nemen met de polikliniek en de namen van de planten doorgeven, zodat dit van tevoren kan worden uitgezocht.

Aantal mee te brengen allergenen: neem in ieder geval de producten waarvan de arts heeft gevraagd om ze mee te brengen mee. Omdat er vaak ook al meerdere reeksen getest worden (en dit vaak al veel ruimte inneemt op de rug), is ons verzoek om het aantal (cosmetische) producten te beperken tot 10 a 15.

Uitvoering van de plakproef

Om een plakproef te kunnen uitvoeren, is het noodzakelijk dat u/uw kind binnen 1 week het Allergiecentrum 3x kan bezoeken.

- Bezoek 1:** het aanbrengen van de betreffende allergenen met behulp van pleisters,
Bezoek 2: volgt 48 uur later om de pleisters te laten verwijderen en de reactie(s) te beoordelen en te markeren met een stift,
Bezoek 3: 24 uur na het verwijderen van de pleisters (72 uur na het plakken van de pleisters) om de reactie(s) uiteindelijk nogmaals te laten beoordelen.

Bij een foto allergenen plakproef is het noodzakelijk om na 24 uur de pleister op de arm te laten verwijderen en een kwartier voor de hoogtezon plaatsneemt met de arm. Dit zal vermeld worden bij het maken van de afspraak van de plakproef.

Meestal wordt in eerste instantie getest met een zogenaamde 'Europese internationale standaardreeks'. Deze reeks bestaat uit stoffen welke de meeste allergische reacties veroorzaken.

Op de eerste dag worden de te testen stoffen in kleine vierkante vakjes met pleisters op de rug geplakt. Twee dagen later worden de pleisters weer verwijderd, op die dag en 24 uur daarna wordt de test afgelezen. Een enkele keer treedt er pas een reactie op na een week. In dat geval dient u/uw kind uw arts opnieuw te bezoeken.

Een test is positief indien het opgebrachte materiaal (de allergene stof) ter plaatse een eczeemreactie veroorzaakt. Op deze manier tracht de arts een verklaring te vinden voor uw klachten.

Als een positieve reactie ontstaat op een of meerdere stoffen, wordt uitleg en informatie hierover geleverd en met u bekeken hoe relevant de bevinding is (of het de verklaring kan zijn van uw eczeem). Tevens wordt met u besproken waar en in welke producten de stof(fen) voorkomt (voorkomen) en hoe deze te vermijden is/zijn.

Bijwerkingen

Veelvoorkomende reacties: enkele van de stofjes die getest worden, kunnen tijdelijk (gedurende een aantal dagen) een lokale verkleuring geven. Bij een positieve reactie kan ter plaatse een klein eczeemplekje ontstaan wat kan jeuken.

Weinig voorkomend: Een enkele keer wordt het eczeem (elders op het lichaam) actiever tijdens het onderzoek, u dient dan contact op te nemen met het Allergiecentrum.

Zeer zeldzaam: bij extreme gevoeligheid voor de stof kan er lokaal blaarvorming optreden en/of littekenvorming. Een extreme reactie uit zich in sterke jeuk en/of pijn op de plaats waar het stofje is geplakt. Mocht u deze klachten bemerken dan dient u contact op te nemen met het Allergiecentrum. De huid kan dan worden beoordeeld, zo nodig worden de plakkers eerder verwijderd. Eventueel wordt de huid lokaal met een hormoonzalf ingesmeerd. U kunt door de plakproef een contactallergie voor een stof ontwikkelen.

De proefsteek met een levend insect

Insectensteken kunnen aanleiding geven tot verschillende klachten. In de meeste gevallen treedt er alleen wat pijn tijdens de steek op en komt een klein bultje op. In een aantal gevallen leidt de steek tot een grote zwelling op de steekplaats (een zogenaamde 'large local'). Deze zwelling kan zeer fors zijn (bijvoorbeeld de hele arm) en gepaard gaan met roodheid en een algemeen gevoel van ziek/griepig voelen. De zwelling kan de dag na de steek toenemen om meestal na de tweede dag weer af te nemen. Deze large locals zijn vervelend maar niet gevaarlijk (tenzij in hoofd of hals is gestoken).

Bij zogenaamde systeemreacties is dit anders. Bij een allergische systeemreactie krijgt de patiënt snel na de steek al klachten op andere plaatsen dan waar gestoken is. Hierbij kan huiduitslag over het hele lichaam, zwelling van keel en tong, misselijkheid, diarree, duizeligheid, hartkloppingen, kortademigheid en zelfs bewustzijnsverlies optreden. Deze reacties zijn gevaarlijk; ze kunnen levensbedreigend zijn. Als een patiënt een dergelijke reactie heeft gehad dan is dat meestal het gevolg van een allergie (een andere oorzaak is mastocytose, dit is een zeer zeldzaam ziektebeeld). Bij een allergie voor insecten maakt het lichaam antistoffen (Immunoglobuline E) aan tegen het wesp- of bijengif.

Dit is aantoonbaar in het bloed. Na een allergische reactie kan daarom met bloedonderzoek getest worden of deze antistoffen aantoonbaar zijn (overigens is deze test helaas niet eenduidig: sommige mensen die geen last hebben, hebben deze antistoffen ook in het bloed). Deze antistoffen kunnen het gehele leven aanwezig blijven. Dit betekent dat als een dergelijke patiënt opnieuw gestoken wordt, de kans groot is dat er weer een heftige reactie optreedt. Deze reactie kan heftiger verlopen als de reactie ervoor. Ook kan door huidtestonderzoek (zie intracutane test) insectenallergie onderzocht worden. Omdat deze reacties levensbedreigend kunnen zijn, is het belangrijk hiervoor behandeling te ondergaan. Bij eerdere lichte reacties wordt soms gekozen voor een adrenaline autoinjector (Epipen, Jext of Emerade®). Deze dient de patiënt dan altijd bij zich te dragen. In geval van een allergische reactie moet de adrenaline autoinjector gebruikt worden en zo snel mogelijk hulp worden gezocht bij een huisarts of Huisartsenpost.

Meestal wordt (zeker bij de ernstiger reacties) gekozen voor immunotherapie: een kuur van ongeveer 3 tot 5 jaar (aanvankelijk wekelijks later maandelijks) injecties met het insectengif. Deze therapie heeft een heel groot slagingspercentage: na de immunotherapie is de kans op een allergische reactie niet meer verhoogd (ongeveer 3%; gelijk aan de kans op een allergische reactie bij iemand die nog nooit zo'n reactie heeft gehad).

Doel

Meestal wordt op grond van het verhaal van de patiënt in combinatie met bloedonderzoek en huidtest de diagnose wel duidelijk. Er kan dan vervolgens in overleg met de patiënt voor de adrenaline autoinjector of immunotherapie worden gekozen. Gezien het risico op een levensbedreigende reactie bij een volgende steek en het grote succespercentage van de immunotherapie, is in verreweg de meeste gevallen immunotherapie de beste keus. In enkele gevallen blijft het echter onduidelijk. De klachten kunnen soms lijken op hyperventilatie als gevolg van angst of flauwvallen. Mocht de diagnose met de huidtest en het bloedonderzoek onvoldoende informatie geven dan stelt de arts een proefsteek voor om een duidelijke diagnose te kunnen stellen.

Vorbereiding

Als u zwanger bent of als de conditie van u/uw kind is verslechterd (bijvoorbeeld koorts, kortademigheid of hartklachten) raden we aan om van te voren contact met ons op te nemen: de test kan dan zeer waarschijnlijk niet door gaan.

Medicatie

Om de testen goed te kunnen beoordelen, is het heel belangrijk dat u/uw kind met de inname van antiallergische medicijnen (tenminste) 4 dagen voor de test stopt; zie bijlage 1. Indien u/uw kind zogenaamde Bètablokkers tabletten (voorgeschreven voor onder andere hartaandoeningen, hoge bloeddruk of migraine) of Bètablokkers oogdruppels (voorgeschreven voor hoge oogboldruk) gebruikt, dient u vooraf contact met het Allergiecentrum op te nemen (zie bijlage 2). Deze middelen kunnen allergische reacties versterken en vormen daarom een risico op eventuele gevaarlijke reacties. De noodzaak van de test wordt heroverwogen en er wordt eventueel overlegd met uw behandelend arts of de medicatie tijdelijk gestopt kan worden (Nb. niet stoppen zonder overleg). Het is niet nodig om nuchter te komen voor de test (het is juist verstandiger om wel van te voren gegeten te hebben).

Meenemen

Een actuele medicijnlijst of de doosjes van uw medicijnen.

Tijdsduur

De test duurt meestal een hele dag.

Vervoer

Als er een allergische reactie optreedt die behandeld moet worden met medicatie dan kunt u/uw kind hier slaperig van worden. In dat geval is het verstandig dat iemand u ophaalt.

Uitvoering

U wordt opgenomen op de afdeling Intensive Care.

De verpleegkundige prikt een infuus. Het infuus wordt geprikt om bij een eventuele allergische reactie medicatie te kunnen toedienen.

De verpleegkundige zal de bloeddruk meten en u/uw kind aan de monitor (hartbewaking) aansluiten.

Het zuurstofgehalte wordt gemeten met een knijpertje aan de vinger.

De arts stelt u/uw kind enkele vragen en verricht een kort lichamenlijk onderzoek.

De proefsteek is een steek met een levende wesp of bij. Er wordt een vierkant stukje doorzichtig plastic op het been aan drie zijden vastgeplakt. Aan de open kant wordt het insect onder het plastic op het been geplaatst. Hierna wordt het insect gestimuleerd om te steken. Na de steek worden eventuele klachten nauwkeurig geobserveerd. Bij een allergische reactie worden medicijnen toegediend. Deze medicijnen geven vaak aanleiding tot slaperigheid. Als adrenaline wordt gebruikt, geeft dit vaak een opgejaagd gevoel en rillingen. Als er geen klachten zijn opgetreden, mag u/uw kind dezelfde dag gewoon weer naar huis. Indien er wel een allergische reactie is opgetreden, wordt op dat moment beoordeeld hoe lang u/uw kind moet blijven, er kan dan besloten worden dat u/uw kind een nacht moet blijven.

Na de provocatie

Na de steek kan er een locale zwelling ontstaan (zie bovenstaande: large local). Dit is niet gevaarlijk. Het advies is dan de plek goed te koelen. Eventueel kan een antihistaminicum (antiallergisch tablet) worden ingenomen. Het is niet de verwachting dat er heftige reacties na de provocatie thuis optreden. Mocht dit toch het geval zijn, en de polikliniek is niet bereikbaar, dan kunt u bellen met het algemene nummer van het ziekenhuis voor telefonisch overleg met een allergoloog of de Intensive Care.

Bijwerkingen

De proefsteek kan aanleiding geven tot een allergische reactie. De ernst van de reactie is van meerdere factoren afhankelijk: de ernst van de vorige reactie bij een steek, de mate van sensibilisatie, medicijngebruik (Bètablokkers) en de algemene conditie. Een ernstige allergische reactie kan fatale gevolgen hebben. Tijdens en vlak na de proefsteek wordt u/uw kind continue geobserveerd. Door deze bewaking is snel ingrijpen mogelijk en wordt dit risico sterk gereduceerd.

Bijlage 1

Antiallergische medicatie

Voorafgaand aan de huidpriktest, de intracutane test, de geneesmiddelenhuidtest, de geneesmiddelenprovocatietest, de voedselprovocatie, de neusprovocatie en de proefsteek dienen de volgende medicijnen te worden gestaakt. (Voor de neusprovocatietest zijn ook de middelen genoemd in bijlage 3 van belang om vooraf te stoppen.)

(Dit geldt dus voor vrijwel alle testen die in dit boekje beschreven staan, de enige uitzondering is de plakproef: zie hiervoor het betreffende hoofdstuk).

Dit is van groot belang omdat anders allergische reacties worden onderdrukt en het resultaat van de test niet betrouwbaar is.

Om de testen goed te kunnen beoordelen is het heel belangrijk dat u/uw kind de inname van de volgende medicijnen 4 dagen voor de test stopt:

Algemene naam:

Merksnaam:

Acrivastine	Semprex [®]
Alimemazine	Nedeltran [®]
Cetirizine	Zyrtec [®] , Reactine [®] , Revalintabs [®]
Chloorcyclizine/cinnarizine	Primatour [®]
Cimetidine	Tagamet [®]
Cinnarizine	
Clemastine	Tavegil [®]
Cromoglicinezuur	Nalcrom [®]
Cyclizine	
Cyproheptadine	Periactin [®]
Desloratadine	Aerius [®]
Dexchlorfeniramine	Polaramine [®]
Dimenhydrinaat	
Dimetindeen	Fenistil [®]
Ebastine	Kestine [®]
Famotidine	Pepcid [®] , Pepcidin [®]
Fexofenadine	Telfast [®]
Guaifenesine/natriumbenzoaat/oxomemazine	Toplexil [®]
Hydroxyzine	Atarax [®]
Ketotifen	Zaditen [®]
Levocetirizine	Xyzal [®]
Loratadine	Allerfre [®] , Claritine [®]
Mebhydroline	
Meclozine	Suprimal [®]
Meclozine/pyridoxine	Emesafene [®]
Mizolastine	Mizollen [®]
Montelukast	Singulair [®]
Nizatidine	Axid [®]
Oxatomide	Tinset [®]
Oxomemazine	Toplexil [®]

Promethazine	
Ranitidine	Zantac®
Ranitidinebismutcitraat	Pylorid®
Rupatadine	Rupafin®
Terfenadine	Triludan®

De volgende neusdruppels/oogdruppels mogen op de dag van de test niet worden gebruikt:

Algemene naam:

Merknaam:

Oogdruppels:

Azelastine	Allergodil®, Oculastin®
Emedastine	Emadine®
Ketotifen	Zaditen®
Levocabastine	Livocab®
Olopatadine	Opatanol®

-

Neusdruppels:

Azelastine neusspray	Otrivin® neusallergie, Allergodil®, Dymista®
Levocabastine	Livocab®

Bijlage 2

Bètablokkers

Indien u/uw kind zogenaamde Bètablokkers tabletten (zie onderstaande lijst) (voorgeschreven voor onder andere hartaandoeningen, hoge bloeddruk of migraine) of Bètablokkers oogdruppels (voorgeschreven voor hoge oogboldruk) gebruikt, dient u vooraf contact met het Allergiecentrum op te nemen. Deze middelen kunnen allergische reacties versterken en vergroten daardoor het risico op gevaarlijke reacties. Het risico van de testen zijn wel verschillend (zowel afhankelijk van het soort test als persoonlijke factoren). De noodzaak van de test wordt dan heroverwogen en er wordt eventueel overlegd met uw behandelend arts of de medicatie tijdelijk gestopt kan worden. (Nb. niet stoppen zonder overleg).

Dit is voor alle bovengenoemde testen (met uitzondering van de plakproef) van belang.

Tabletten

Algemene naam:

Acebutolol
Atenolol
Atenolol/chloortalidon
Atenolol/nifedipine
Betaxolol
Bisoprolol
Bisoprolol/hydrochloorthiazide
Carvedilol
Celiprolol
Esmolol
Labetalol
Metoprolol
Metoprolol/hydrochloorthiazide
Nebivolol
Oxprenolol
Pindolol
Propranolol
Sotalol

merknaam:

Sectral®
Tenormin®
Tenoretic®
Niften®
Kerlon®
Emcor®
Emcoretic®
Eucardic®
Dilanorm®
Brevibloc®
Trandate®
Lopresor®, Selokeen®
Selokomb®
Nebilet®
Viskeen®
Inderal®
Sotacor®

Antidepressiva

Een aantal antidepressiva kunnen een remmende werking hebben op de huidtest. Als u antidepressiva gebruikt moet u vooraf dit aan de allergoloog doorgeven. U mag nooit zonder overleg stoppen met de ze medicatie.

Oogdruppels

Algemene naam:

Betaxolol
Bimatoprost/timolol
Brimonidine/timolol

merknaam:

Betoptic®
Ganfort®
Combigan®

Carteolol
Dorlozamide/timolol
Latanoprost/timolol
Levobunolol
Metipranolol
Metipranolol/pilocarpine
Pilocarpine/timolol
Timolol

Travoprost/timolol

Teoptic[®], Arteoptic[®], Carteabak[®]
Cosopt[®]
Xalacom[®]
Betagan liquifilm[®]
Beta Ophtiole[®] (EDO)
Normoglaucan[®]
Timpilo[®]
Loptomit[®], Nyogel[®], Timo-COMOD[®],
Timoptol[®]
DuoTRAN[®]

Bijlage 3

Medicatie die voorafgaand aan de NEUSPROVOCATIETEST gestopt moet worden:

Voorafgaand aan de neusprovocatietest moeten **de antiallergische tabletten (zie bijlage 1) èn onderstaande neussprays/oogdruppels** tijdig worden gestaakt:

Algemene naam: **merknaam:**

Neussprays

Antihistaminica neussprays, tenminste 1 week voor de test stoppen:

Azelastine neusspray	Otrivin [®] neusallergie, Allergodil [®] · Dymista [®]
Levocabastine	Livocab [®]

Cromoglycaathoudende neussprays, tenminste 1 week voor de test stoppen:

Cromoglicinezuur	Allergocrom COMOD [®] , Lomusol [®] , Otrivin [®] hooikoorts, Prevalin [®] , Vividrin [®]

Decongestiva (verminderen de zwelling van het neusslijmvlies), tenminste 24 uur stop:

Oxymetazoline	Nasivin [®] , Vicks Sinex [®]
Xylometazoline	Otrivin [®] neusverkoudheid, Otrivin [®] menthol

Neussteroiden, tenminste 10 dagen voor de test stoppen:

Beclometason	Beconase [®]
Budesonide	Rhinocort [®]
Flunisolide	Syntaris [®]
Fluticason	Flixonase [®] , Dymista [®]
Mometason	Nasonex [®]
Triamcinolon	Nasacort [®]

Oogdruppels:

Antihistaminica oogdruppels, tenminste 1 week voor de test stoppen:

Azelastine	Allergodil [®] · Oculastin [®]
Emedastine	Emadine [®]
Ketotifen	Zaditen [®]
Levocabastine	Livocab [®]
Olopatadine	Opatanol [®]

Cromoglycaathoudende oogdruppels, tenminste 1 week voor de test stoppen:

Cromoglycinezuur	Allerg-Abak [®] , Allergocrom COMOD [®] , Opticrom [®] , Prevalin [®] , Vividrin [®]
Nedocromil	Tilavist [®]

Belangrijke telefoonnummers

ETZ (Elisabeth-TweeSteden Ziekenhuis): (013) 221 00 00

Allergiecentrum: (013) 221 00 20
Locatie ETZ Elisabeth
Route 35

Allergiecentrum 41.167 09-19

Meer informatie over het inzien van uw eigen medische dossier kunt u vinden op: www.etz.nl/mijnnetz

Copyright® ETZ
Afdeling Communicatie
Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.